

[Gade]

Nu får jeg at vide, at det gik Venstre i virkeligheden ikke ind for. Så kan man spørge, hvorfor i alverden Venstre stemte for det. Men i politik er det jo sådan, at man somme tider får noget for at give noget andet, og det er sådan set i orden. Problemet er vel bagefter at sige, at man ikke mente det alligevel. Man må vel stå ved det, man dengang så måske handlede lidt med.

Derfor fik vi kystcirkulæret. Den del støtte-de SF, og derfor støtter jeg naturligvis også nu, at det bliver en lov.

Det betyder, at vi får mere åbenhed – vil jeg gerne sige til V's og K's ordfører – om hele diskussionen af cirkulæret, og en offentlig diskussion. Det er rent faktisk det, der sker, og det støtter vi. Ikke bare af hensyn til diskussionen om cirkulære eller lov, men fordi det underliggende vigtige er, at vi har brug for at beskytte kysterne, som givetvis bliver presset mere og mere i de kommende år.

Når jeg rejser rundt i verden – det gør vi jo alle sammen i Folketinget, og det tror jeg vi bliver klogere af – er jeg utrolig stolt af at kunne fortælle, at vi i Danmark meget tidligt fik lavet noget lovgivning, som gør, at vi har så mange åbne kyster, hvor vi har natur. Det, der nu sker, er, at vi går videre i det spor i en ny periode, hvor presset mod kysterne bliver større og ikke mindre. Altså skal man være ganske restriktiv. Det er vi nødt til at være, hvis vi altså stadig vil være stolte af, at vi måske er det land i verden, der kan prale af at have mest uberørt kyststrækning. Det vil jeg gerne have at vi kan, og derfor mener jeg, dette her er et godt forslag.

Jeg er lidt usikker med hensyn til, om der er tale om en gummiformulering i § 5 a, stk. 2. Der står, at miljøministeren skal følge udviklingen og anvende beføjelserne i §§ 3, 29 og 59 til at sikre, at nationale planlægningsinteresser i kystområderne varetages efter denne lov. Jeg håber og regner med, at vi er enige om, hvad det betyder, men jeg er lidt nervøs for, hvad fru Hanne Severinsen – nå, jeg ved såmænd ikke, hvor slem fru Hanne Severinsen ville være, hvis hun blev miljøminister, sådan helt privat – men så hvad en rigtig Venstremand, der blev miljøminister, kunne bruge disse planlægningsinteresser til. Derfor synes jeg, at vi i udvalget skulle få præciseret, at det altså er for at sikre beskyttelsen og ikke andre planlægningsinteresser.

Ud over Socialdemokratiets ordfører er der ikke så mange, der har hæftet sig ved udvidelsen af strandbeskyttelseslinjen fra 100 m til 300 m. Det er dér, der ligger noget historisk nyt i dette her. Det synes jeg er flot, og det synes jeg vi skal være stolte af, ligesom vi skal være stolte af, at vi har haft 100 m-linjen.

Nu får vi en 300 m-linje. Det er faktisk disse 300 m, der gør, at vi kan ranke ryggen, når vi rejser rundt i verden i de kommende år og taler om, hvordan vi beskytter vores kyststrækning.

Jeg har bemærket, at hverken Venstre eller De Konservative har talt imod det. Jeg siger det her ved første behandling, fordi jeg gerne vil have det skåret helt ud i pap, at det ikke var argumentationen fra Venstre og De Konservative her ved første behandling. Jeg siger det, fordi man jo aldrig ved, hvordan det kan gå i denne debat, men det var altså ikke det, Venstre og De Konservative meldte her. Og det er dér, der rent faktisk sker en stor ændring.

Vi vil vurdere spørgsmålet om strandbeskyttelseskommissionens arbejde. Vi mener, det er nødvendigt at tage nogle lokale hensyn undervejs, men vil gerne være sikre på, at den fleksibilitet, som miljøministeren talte om, ikke går i en forkert retning.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg talte faktisk imod den udvidelse, og så gjorde jeg opmærksom på, at jeg synes – og det kan jeg heller ikke forstå at SF kan være enig i – at det er grotesk, at man vil beskytte hele kysten, undtagen hvis man har lyst til at plastre den til med vindmøller. Er det noget helligt noget, som ikke skal følge den slags beskyttelseslinjer? Det synes jeg det ville være interessant at høre SF's mening om.

Men i øvrigt vil jeg sige, at det, Venstre gik ind for, var, at man havde en vetoret, men at det i øvrigt var kommuner og amter, der skulle bestemme. Vi gik med til, at der blev gjort opmærksom på, at når man talte om nationale interesser, hvor der eventuelt kunne udløses veto, var det bl.a. for at sørge for, at kysten ikke blev plastret til. Bortset fra det har vi faktisk fuld tillid til, at amter og kommuner udmærket selv kan finde ud af det.